

Sunny Bunny és a hóember

írta: Silwia Pantiew

Lehűlt az idő. A fákról és a bokrokról már lehullottak a sárga levelek.

Amikor Sunny Bunny felébredt, és álmosan kimászott az ágyából, fényesen sütött a nap és a hó vakítóan fehérlett. Sunny Bunny megdörzsölte a szemeit csillogó ragyogást látott mindenhol. Mindent befedett a hó, hiszen egész éjszaka havazott.

„Jaj de jó”, kiáltotta boldogan Sunny Bunny. „A talpammal nyomokat hagyok a hóban!” és ugrándozni kezdett. „Szia, Sunny Bunny”- mondta valaki.

Körülnézett. „Jó reggelt, Liza,”- üdvözölte Sunny Bunny.

„Szép ez a havas táj, ugye?”

„Mit csinálsz?”- kérdezte Liza.

„Nyomokat hagyok a hóban, nézd”- mondta Sunny Bunny. „Szééép”- sóhajtotta Liza. Nagyon unatkozott. „Mit csinálhatunk még?”- nézett kérdően Sunny Bunnyra. „Egy hóembert! Egy nagy hóembert!”- válaszolta. „Gyere, rögtön hozzá is kezdünk”. Gyorsan hozzá is fogtak. Gyúrtak egy kis hólabdát, majd a mély hóban görgetni kezdték. A golyók egyre nagyobbak és nagyobbak lettek. „Liza, mássz fel a nagyobb golyóra, és a kisebbet ráteszem fejnek.” Sunny Bunny jól csinálta, tudta, hogyan kell hóembert építeni. Végül ott állt a hóember, de nem volt még arca. „Hogy lesz arca?”- kérdezte Liza. Hát, az nem egyszerű,”- gondolkozott el Sunny Bunny. „Van esetleg két diód? Azok jó lennének szemnek.” „Persze, jó ötlet, mindjárt hozom!” Liza elszaladt a havon és hozta a két diót.

Na, a hóemberünknek már van két szeme.” Elégedetten nézték a munkájukat. „De nincs orra és szája,” mondta félénken Liza. „A száj nem lesz gond”, mondta Sunny Bunny, beletúrt a hóba és kihúzott egy barna szarát a földből. „Egy szép száj, de honnan lesz orra?” Liza még nem volt elégedett. Sunny Bunny újra elgondolkozott. Majd szótlanul elszaladt a hóval borított répaföldre. A hátsó lábával dobogni kezdett a havon addig, amíg egy nagy nyúl elő nem bújt az odújából. „Már megint te vagy?”, morgott a nagy nyúl. „Mit akarsz a tél közepén?” „Egy répát kérek. Most nem magamnak, hanem a hóemberünknek, ez lesz az orra.” „Csináltatok egy hóembert? Hát ez nagyon vicces. Mindjárt adok neked egy répát. Megnézhetem én is a hóembert?” „Persze, gyere csak.” Gyorsan viasszaladtak a hóemberhez. „A hóemberünknek most már szép sárga orra is lett!”. Elégedetten szemlélték mindhárman az alkotásukat.